

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre . . . . . 6 for.
 8 óra . . . . . 4 "n
 4 óra . . . . . 2 "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdij: minden beikta-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

az ung-megyei gazdasági egyesület, az ung-szerednyei borászati társulat, és az ungmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZZELŐNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reclamatiók a kiadó szerkesztőlőz küldendők. Lakása Szobránczi utca 913 szám.

Első évi folyam

3. szám

Unghvár, május 16. 1863.

Közügyek szemléje.

A június 15-én „Nagy Kaposon“ tartandó versenyszántás s lófuttatás tervezete.*)

A versenyszántás kezdődik d. e. 10 órakor. A versenyzők azonban legkésőbb reg. 8 óráig a bíráló választmány előtt személyesen jelentkezni tartoznak.

A két ökrös vagy lovas fogat mellé csak egy egyén állhat ki; a négyes fogathoz azonban egy ostoros is alkalmazható.

Minden eke a számára kijelelt térséget szabadon kibarázdolván, külön végzi a szántást.

Nem az eke, hanem a szántás minősége határoz a versenydíjjak odaitélésénél.

Az egyesület által kitűzött díjak következők:

- 1-ső két darab arany
- 2-ik nyolcz forint ezüstben
- 3-ik hat " "
- 4-ik négy " "
- 5-ik három " "
- 6-ik két " "

A szántásversenyhez kinevezett bíráló bizottmány Orosz Márton elnöklete alatt: Buday Miklós, Budaházy Károly, Gyöngyössy Pál, Hlavathy János, Ocsváry Gábor, Orosz Mihály, Petrovay L. Szatmáry Samu.

A lófuttatás a versenyszántás bevégezte után a délelőtti órákban megy véghez; egyenes irányban s egy ezer öl távolságra.

Versenyezhet megyebeli földbirto- kos s egyesületi tag saját nevelésű gazdasági lova — lovasz által vezetve; továbbá a megyebeli mezai gazdák saját nevelésű lovaikkal.

Lovász díj:

- 1-ső hat forint ezüst pénzben
- 2-ik négy " " "
- 3-ik két " " "

Mezei gazdák dijja:

- 1-ső három darab arany
- 2-ik egy " " "
- 3-ik három forint ezüst pénzben

A futtatók legkésőbb 10 óráig a bíráló bizottmánynál jelentkezni tartoznak.

*) Lapunk 1. számában ezen versenyszántás s lófuttatás június 8-ra volt hirdetve, azonban az ungvári országos vásár miatt mely ugyancsak június 8 án fog megtartatni, — június 15-ére halasztatott.

Szerk.

A lófuttatási bíráló bizottmány: Petrovay Ákos elnöklete alatt: Csicsery Ant. Drávetzky Aurel (indító) Fekete Vince, Ibrányi Lajos, Petrovay Bogdán, Gr. Sztáray Béla (bíró). —

A versenyekben díj-nyertesek, díjait személyesen véve át az elnök kezéből, azonkívül az egyesület által kiállított okleveleket is nyernek.

A versenyt ünnepélyes közebéd zárja be. —

A versenyzők ebbeli szándékukat jelentésk be legfeljébb f. hó 30-ig.

Unghvárt Május 11. 1863.

OROSZ MÁRTON.
 egy. utelnök.

Széphalom.

(folyt. és vége.)

Első tekintetre a francia fedél, és az épület alakja renaissance stjlre mutatott, azonban közel tekintve láttuk, hogy a homlokzat alatt oszlop capitellek helyei voltak meghagyva, s így akár előcsarnokkal, akár a nélkül, de kissé görög, vagy talán, egy akkori időben nem ritka, vegyes stylben látszott tervezve lenni, mivel azonban sem az oszlopok, sem a rovátékok (gesims) sem az ablakok körüli ékességek elnem készültek soha, sőt az egész épület soha bevakolva sem volt, úgy hiszem nem esekély faladat leendett, azt egészen úgy újítani meg, mint az tervezve volt. Ezen épületnek épen a szélességét képezte azon két szoba, mely meghagyatott, és melyeknek keleti és nyugoti végébe oszloposarnok s más két oldalra is, mivel kissé aránytalan hosszaságban sima volna, közepén két két oszlop van tervezve, maga a két szoba pedig, mivel jó formán össze van repedezve, külön falakkal körülövezve, s mintegy összetartva leend, az egésznek stjlje pedig a tárgynak s eszmének leginkább megfelelő görög modor joniai oszlopokkal homlokzatain s az oldalakon levő két két oszlop közt domborművü ábrázolatokkal és szobrokkal.

Ezen épülettől dél felé vagy 40 ölnyi távolságra van a sir és sirkő, ennek alakja, s a rajta levő feliratok úgy hiszem ismeretesek, az ezeket magában foglaló kert a valaha volt gyümölcsös, és részben diszkertnek nyomait alig láttatja, s a nem elegendő gazdasági épületek némi maradványai részben a ház és a sir közt, más részben is a házhoz igen közel, célszerűtlenül voltak helyezve.

Most a háztól éjszak nyugot felé építetett egy csinos kertészlak, azon kertész számára, ki a házra, a siremlékre, s a kert-

re felügyelend, és a netaláni látogatóknak a szobákat megnyissa. A háztól nyugot felé az egész terjedelmes belsőségek egész hosszából elhasítva leend a gazdasági udvar és kert, minden szükséges gazdasági épületekkel, ugymint bérlő vagy gazdatiszt lakával, eselédek lakával, is tállókkal, juhakollal és csürrel, melyek kis részben megújítottak s áttétettek, legnagyobb részben azonban újból állítottak, nagy részt a lerombolt falak köveiből.

A nagy belsőség elejét egész szélességben azonban képzendi a kert, melyben az épület és a sir áll, s melyhez az országút mellett fekvő pár köblös szántóföld is csatolva leend. Ezen kert megújítása s alakítása eránt is van már egy tervezet, a mely azon eszméből indul ki, hogy az egész majdnem köröskörül teljesen sűrű facsoportozattal legyen körülveve, belül szabadon s igen kevés és rendetlen facsoportozatokkal; a tervező úgy látszik azt kívánta előhozni, hogy egy erdőben képzelje magát a látogató — elzárva a többi világtól, s annak közepébeni tágas nyílásban egyedül a kegyeletos emlékek szemléletébe merülhesen, hitem szerint azonban ezen bár helyes eszmét kissé nagyon is mereven vitte keresztül.

Ennyi az, mi eddig terveztetett, s terveztetik, vagy a miről legalább tudomás van. Célszerűnek s illőnek találok ezenkívül még, hogy a meghagyott két szoba a szükséges butorzattal látassék el, nem kétlem azt, hogy erre nem én gondolok először, hanem legyen szabad megjegyezni, hogy mindenek előtt törekednünk kellene a boldogult nagy férfiú akkori bútorából annyit a mennyit megszerezni, e végre mindenkit a vidéken felszólítani, s bármi legyen a siker, a hiányzó darabokat csupa régies modoruakkal kiegészíteni, mert furcsa dolog lenne, új modoru bútorokat állítani oda.

Több részletekbe ez alkalommal nem bocsájtkozom, felemlitem azonban, miszerint Újhelyben van egy autograph arképe Kazinczyknak, s annak egy — Révész György által sikerülten festett — másolata: ha az első nem volna megkapható, úgy a másodikat — mely még a Kazinczy ünnepélyünk alkalmára festetett, s mely az Újhelyi Casino tulajdona, az egyik szobába, — s a másikba Kazinczy egy szobrát kellene helyezni. Az asztalon a látogatók számára egy albumnak kellene lennie, melyet nem kétlem, hogy hazafi érzelmi iparosunk Póznér Lajos szívesen ajánland meg, ha felkéretik. Valamely szekrénybe végre néhány eredeti kéziratát lehetne helyezni.

Mi illeti a siremléket, ez egy pár évig fenn állhat ugyan még, de néhány év

Előfizetéseket folyvást elfogadunk.

multávalegy ujjal kell felesereltetnie, ezen újról még eddigelé semmi tervezet nem tétetett, s talán jó volna a reá fordítható költség meghatározása után arra pályázatot nyitni. — Véleményem szerint az új síremlékre a régi feliratoknak újra reá kellenék tétetni, s egy a mostani alkalomból merítettel megpótoltatni, a régi sírkő azonban ugy hiszem a mostan állítandó épület egyik fülkéjébe lenne helyezhető, örök tanúságául annak, hogy már halálakor is voltak, kik őt teljes mértékben méltányolni tudták, mit a felirat első két szava is: „L á t n o k s z e n v e d t é l,” eléggé tanúsít.

Legyen szabad végül néhány szót mondani azokról is, kik ez ügyben eddig fáradoztak. Az akademia elnöke, a köztisztelő gróf maga kétszer vagy háromszor volt a helyszínen, s eddigi rendelkezéseit a helyviszonyok kellő figyelembe vételével intézte.

Azon választmánynak pedig mely a vagyonszerzésének nem csekély feladatát teljesíté, s az egész alapítványt a kellő részre elosztatni tervezte, egyik legmunkásabb tagja Évva András barátom, már a mult s ezen lefolyt évben is az építések s újítások minden gondját hazafiúi ügy-szeretettel teljesíté, s valóban ez ügyben fáradhatlan buzgalmat, s kitünő ügyismeretet egyesít, mindenben a fenntisztelt academiái Elnök urral együtt tett megállapodások, s írásba is foglalt utasítás szerint járván el, mit leginkább a miatt kívántam felemlíteni, mert a Vasárnapi ujság egyik mult évi számában igazságtalanul megtámadtatván, magát védte s a vádat visszatortoltagyan, a nélkül azonban hogy arra: miként, s ki rendelkezései szerint ve-

zettetnek ezen munkálatok, a kellő világot derítette volna. —

Azon óhajttással fejezem be, előszeretettel ezen tárgyáról tudósításomat vajha ezen nemzeti emlék a nagy Kazinczy Ferenczhez méltóan, talán egykor országos ajánlat hozzájárultával is alakíthatnák át, s minden kicsiségben is a helyes ízlés aként tartatnék szem előtt, hogy más ilyenmü kegyeletes emlékekkel a hasonlítást bátran állhassa ki, s a Nemzetnek nemcsak kegyeletéről de műveltségéről és jó ízléséről is egyaránt tanuskodjék.

MATOLAY VICTOR.

Az ung. megy. gazd. egyes. választm. által f. hó 11. Ungvárt tartott 2-ik gyűlés jegyzőkönyvki vonata.

Megállapított a Nagy Kaposon június 15. tartandó versenyszántás és lófuttatás tervezete; költségekre 12. o. é. ft. utalványoztatott.

Ibrányi Lajos 10 ft., Petrovay Ákos 10 ft., Petrovay L. 5 ft., Gr. Sztáray Béla 10 ft., Vezerle János 5 ft., ajánlatai az azon alkalommal igényelt rendkívüli költségek fedezésére köszönettel fogadtattak. Ugy szinte Gr. Sztáray Béla által kifejezett némely megyebeli helyly azon készsége is, miszerint az Egyesületnek szüksége lobogókat elkészítenni ajánlkoznak. —

A f. hó 18. a Zemplén megy. gazd. egyll. által Parnón rendezendő versenyszántásra küldöttség (melynek tagjai 18-án reggeli 8 órakor Gálszécsben, a nagy vendéglőnél összetalálkozva onnan egyszerre

indulnak ki s melyhez minden egyesületi tag csatlakozhatik) választatott oly ezéllől, hogy egy részt tanulmányozza az ottani versenyszántás körüli eljárást; másrészt pedig üdvözölje egyesületünk részéről a volt anya-egyesületet s felvilágosítván különválásunk indokairól összetartásra hívja fel. —

Vezerle Zsigmond
egyl. jegyző.

Az ungvári műkedvelő társulat.

(folytatás.)

A meghitelesített számadási jegyzőkönyv kivonata.

Bevétel

Az előadások összes jövedelme 680 ft 88 kr.

Kiadások:

Világítás és papir, nyugta szerint	35 ft 69 —
Terem	73 ft 20 —
Nyomdai költség szinlapokért	58 ft — —
Zene	43 ft — —
Diszitő	6 ft — —
Zeyk Elemér színésznek sugás s szerepezésért	53 ft 40 —
Pénztár kezelés, s jegyszedésért	2 ft — —
Szinlaposztó, s kellék szerző	19 ft. 80 —
Borbélynak s festőszerekekért	20 ft 61 —
Ruhatárra fordítottat	21 ft 40 —
Könyvtárra	20 ft — —
Vegyes kiadások, zongora szállítás levélhordás sat, sat,	9 ft — —
Fejér Károly szintársulata felleállítására	80 ft — —

Az új szinpadra tett költségek:

Vászony, számla szerint 117 ft 98 kr

TÁRGA.

Én is jelen voltam lyányka.

Pest 1862.

Én is jelen voltam lyánka
Esküvődön, esküvődön . . .
Szemeimbe ragyogott az
Oltárról a gyertyaözn. —
S a virágok, a virágok!
Olyan illatok voltak,
Fajdalmas sóhajim között
Átszövődtek, átolvadtak.

Én is jelen voltam lyánka,
Lattalak az oltárszélen, —
Hallottam a sóhajást is,
Mely kélt kebled belsejében . . .
És a gyűrű, — a jegygyűrű . . .
Ugy ragyogott, mint a könyvek,
Melyek egy marvány-oszlopnál
Arzomon végig ömöltek

Én is jelen voltam lyánka,
Hallottam a hazug ígét
Hallottam a vőlegénynek
Szavát mit s z a v a d r a ígért;
De te nem hallottad leány,
Nem hallottad a nagy átkot,
Melyet szívem read mondott,
Elfoglalt új boldogságod.

Kifelé jött a nászmenet
Bokrétaza, örömtelve . . .
Te is jövel, s csak én tudom,
Hogy bánatod mit jelente; —
Csak én tudom, hogy koszorud
Mért hervadt rá a fejedre . . .
Rám tekintél, s lelkem érzé,
Hogy: — gyöngé a hitszegésre.

Giles Lázár.

Egy nyil két lövése.

(Történeti beszély a török világból.)

Remellay Gusztávtól.

(Folytatás.)

Valamint már jóval az elválasztás előtt senki sem kételkedett hogy ő leend az ibolya királyné, úgy mindenki jól tudta azt is, kit fog maga mellé hívni ibolya királyul, mert hisz köztudomású vala az egész vidéken, hogy szíve egész hevővel szereti távol rokonát s egykori játszó társát, — Beke Pált, ki őt évi távollét után tért vissza a haremzöről, s ott szerzett fényes érdemei által magára vonván Ungvár ura figyelmét, barsája*) hadnagyává neveztetett ki.

A gyermekok, bár nem tudván s nem fogván még fel, mi a szerelem s a házasság frigy rózsás lánc, gyakran voltak játékaik közt egymás vőlegénye, menyasszonya, férje s hitvese, s a mint később a 20 éves ifjává serdült Pál eltávozott a vidékről-hogy a csatamezőn, egy vészben forgó hazafiához méltóan babérokat arasson, azon óhajttással vett búcsut a tizenegy éves gyönyörű leánykától, bár addig míg vissza nem tér, ne ajándékozza senkinek szíve prima vénáját.

Saját szívében erőssé vált azon eltökélés, hogy lásson bár mennyi szép hölgyet, ragyogjon bár felé akárhány felhívó tüzes tekintet, még sem közeledik hódolva egy hölgyhöz sem, s a bájdus Eszter leend az — kinek számára feltartja szíve első, s egyszersmind utolsó szerelmi hevét, — mert szent esküt tön, hogy ha keble viszonérzeményére méltatja, idővel gyermekkori játszó társnéja a legszilárdabb hűséggel fog rajta csüggni éltének végső percéig.

*) Banderium.

S a fogadást, hogy nem közelít távolléte alatt hódolva egy hölgyhöz sem, hiven megtartá, mert bár ott a hol járt és kelt nem egy szép nő szeméből olvashatta ki a biztatást, hogy lángoló szerelemre számíthat, ha udvarolva közelít hozzá, megvetette a csábító kihívásokat, s édes elmerengésben ábrándozott a boldogságról, melyet mint reménylette, (mert hisz a szerelem és remény iker testvérek, s ez mindig, még a legkétségbeesztőbb körülmények közt is folyvást biztatta amazit) Eszter szíve szerelme által élvezend.

A szűz alakja, úgy mint őt már felserdültnek, bájokban s kellemekben gazdagabbnak a haladó időszakot vélte, mindég előtte lebegett, s beleszövődött álmaiba is, melyek elébe állíták a viszonzítás reményt nyújtó, s a viszonyallomás boldogságot adó percét, s mindent, mindent, mit azután élvezend ábrándja körében, és hó keblén.

S a szerelem istenkéje, szilárd hűségét méltányolva, feltárja számára az édent mely után sovárgott, mert a mint a természet ama örök törvénye szerint mely alá van vetve minden hölgy szíve, Eszter keble is felkezdé fogni, hogy szeretve, s szeretettve boldoggá lenni, s boldogítani földi főfeladata s hogy csak ebben, egyedül ebben rejlik az élet valódi boldogsága, s e szerint mindazon üdvörl mit a szerelem nyújtani képes ábrándozott, felzúdult szíve, bár mily sóvárogva óhajttá is ezt minél előbb valósuíva látni, a szép, az igéző képeket, melyeket elébe varázsolt a felhevült képzelő tehetség esab tükre, még sem méltányolt viszonérzelenre senkit a felé hódolva közeledett ifjak közül, hanem örömmel adván hitelt annak a mit a remény sugdosott, hogy ha vissza tér szeretve és szerelmeért esengve fog elébe járulni egykori kedves játszótársa,—

Festő	120 ft — kr
Szoba a festőnek	24 ft — —
Léczek, ülfá, fuvar- s fűtés	25 ft 82 —
Deszkák	40 ft 90 —
Bádogos munkák, gyertyatartók, sugólyuk	14 ft 52 —
Festék	10 ft — —
Csigák és spárgakötelek	6 ft 64 —
Szegkek, furók, horgok, kefék	9 ft 52 —
Szinpad felállítása	48 ft — —
Asztalos munka	50 ft 10 kr

Összeg 909 ft 58 kr

Ebből levonván a bejött 680 ft 88 krt
fizetendő még 228 ft 70 kr.

Fővárosi levelek.

I.

Pest, maj. 9. 1863.

Barátom szerkesztő! — Bögös pályára léptél, melyre talán jobban ráillik még mit Petőfi „Ivás közben“ című versében a katonai pályára mondott, hogy: *fe ne sik, ott az ember igen könnyen elesik* — hanem szó a mi szó ne vedd hitelgésnek jól indultál meg, látod még ezek a finnyás természetű pesti lapok is megdicsérték; jól indultál meg mondom, egész armádiád van társulatok és munkatársakból s úgy hiszem a mi legfőbb előfizetők közül is, mert erre nézve is igazsága volt Petőfinak midőn a pénzt az életszékér kenőcsének nevezte!

Megindultál. Megszületett lapodnak első száma éppen május hónapban, midőn a pünkösdi rózsák is nyílni kezdenek (nem ugyan nálatok hidegebb éghajlat alatt, hanem erre felénk!); Tavaszban ünnepelheted lapodnak

gondolati folytonosan Pált lebegték körül — látta őt a férfias szépség minden kellékeivel arcán s termetén — lovagolni déleleg ménen — s ekkor büszkén így szólt magában: *Im e Levente kinél nincs szebb s daliásabb ifju az egész seregben, engem fog boldogítani szive hő szerelmével, s tőlem csak tőlem várja keble s élte boldogságát.*

Majd ismét a csaták vészei közt látta Pált hősen küzdve, bátran rohanva oda, hol legnagyobb volt a veszély, s a legdusabban aratott a halál. Ilyenkor aztán buzgó imát rejtettek az égfelé rózsá ajkai, s mondhatlanul jól esett hinni vallásos keblének, hogy a mennyei anya, kinek oltalmába ajánlotta mindig kedvesét, megvédi azt, bár mennyi veszély környezze is.

Majd a győzelem babérjával homlokán látta Pált álmi a vezér előtt, ki bajtársai helyeslő és örömiradásai közt dicséré meg a fényes érdemekért melyeket a csata alatt szerzett. —

S ekkor ismét oly büszke volt, s oly édes érzet lepte el szívét, midőn arra gondolt, hogy a diadali babérok mellé ő tüzendő fel a szerelmi boldogság myrthus koszoruját, — ha visszatér ismét jegyese s férje leendő, mint anynyiszor volt gyermekes játékaik közt.

A képzelő tehetség fénye minden sugárait reá villantá csáb tükrére, mindannyiszor midőn erre gondolt Eszter, mire aztán szive oly hevesen s oly hangosan vert, s oly sovárogyva ohajtá: bár minél előbb hazajönne már Pál, s valóvá alakulna át mindaz, a mit ébren gondolt s ohajtott, és álmaiban látott szüntelen.

Kell-e mondanom, hogy ily előzmények után nem sokára Pál visszatért után, kieserítették ajkai, a kölcsönös szerelmi vallomást,

születésnapját; — míg erre felénk volt egy másik „Felvidék“ névrokonod, egy kiesit sallangosabb ezimel ugyan, mely a mult hónapban meghalálozott, mondják ugyan hogy feltámad ismét októberben s óhajtuk is hogy támadjon fel; hanem hát hiszen azt mondaná arra a német: *wer weist?* — A francziának pedig, tudod-hogy az is egyik közmondása: *Le roi est mort, — vive le roi!* (Meghalt a király, éljen a király!) Meghalt a Felvidék (de csak a lap!) éljen a Felvidék (nem csak a lap hanem maga a felvidék is.)

Miután pedig ilyen szépen tudod és akaratod nélkül trónodra ültettelek s üdvözölni bátorokodalak, — áttérek a dologra.

Nagy dolog, komoly dolog történt Pesten; midőn lapodnak első száma megjelent ugyan akkor nyílt meg nálunk az országút utca 4-ik számú Rőzer házában, hol kereskedelmi tanoda is létezik a Kunsch József ur és a Rőzer kereskedelmi ház által alapított „Jószág és hazai termények országos adásvevési ügynöksége“. — Földbirtok házvétel és haszonbérleten kívül, eszközli ezen ügynökség mint ezége is mutatja hazai terményeink nagyban eladását nem csak bel hanem külföldre is, s ennek kivihetése tekintetéből nem csak német franczia és angol programokat nyomatott és küldött szét; hanem összeköttetésbe teszi magát a belföldi gazdasági és borászati társulatokon kívül külföldi bankár és kereskedő házak és társulatokkal is s az eladók és haszonbérbe adók által a bejegyzésért fizetendő 50 kr. illetéken kívül egyedül egy fél százaléki jutalék mellett a nyereszkezők üzérkedésének a menyire lehet mind inkább gátat vetve, hazai terményeinknek külföldön hitelét emelni törekszik. — Nemzetgazdasági tekintetben ezen ügynökség felállítása valóban eseményt, korszak

s forró esők közt mondván el mindazt a mit elválásuk ideje alatt gondoltak, ábrándoztak, álmodtak s reménylettek, tették le egymásnak ismételve az esküt, hogy míg sziveik dobogni fognak, szepőtlenül megóvják hűségüket, s csak egymás karjai közt keresik a szerelmi óden boldogságát.

Akkor midőn Eszter ibolya királynévá választatott, s mint királyt maga mellé hívta Pált, ki szive fölött uralgott, a deli Levente már bejelenté Ungvár urának hogy nősülni akar, s mivel ez ki mint említettem már, külföldösen kegyelte, nem csak helyeslő, hogy hityesül veszi a vidék legszebb legerényesebb hölgyét, hanem meg is ígérte, hogy mint násznagya tartja ki lakadalmát, s kiesinált dolog volt köztük, hogy legközelebbi szombaton megkérlik Esztert, szerelmüknek örvendő anyát, tudassa mindenki vel annak rendi szerint, hogy már eleserelték előtte a jeggyűrűket, s azután menjen az illetékes lelkészhez, szólítsa fel, hogy az egyház szokása szerint hirdesse ki miként az ég áldása által akarják megszenteltetni sziveik boldog frigyét.

II.

Egy héttel a vasárnap után, melyen először tette közhírré Beke Pál s Dombrády Eszter egybekelési szándékát a hitszolgája, halkan lovagolt el késő este a boldog völgyégy a kis völgyi háztól hol arája lakott.

Szép kedvese csókjai heve még ajkain égett — gondolkozva ha valyon ne térjen-e még vissza néhány szóra, s néhány csókra, tekingetett vissza, s mindég örömmel látta, hogy kendőjével integeti s csókokat hány felé gyönyörű arája.

ket képez nemzetünk életében s hiszük hogy földbirtokosaink felhasználják saját érdekében is ezen ügynökség készsége közvetítését; a minthogy már eddig is szép számmal igénybe vették működését. Hiszük hogy a szerednyei borászati társulat sem fogja megvonni pártolását gyamolítását ezen ujonan keletkezett ügynökségtől, — melynek ügyeiről a közönség az intézet főnökei által a „Hon“-ban és „Pester Lloyd“-ban nyitandó állandó rovat utánj folytonosan értesítve lesz.

Isten veled.

r. l.

Irodalom.

— Megjelent, és szerkesztőségünkhöz be-
küldetett az „Erdőszeti Lapok“ V. füzet, következő tartalommal: A termőhelynek a fanővesztésre való befolyásáról, Pfeil W. nyomán írta Erdődi Adolf. A fa tartósságának öregbítése beitatás által (vége) írta Paulinyi Sándor. Korszerű figyelemztetés az erdők veszedelmére, s a fának oktan pazarlására, Verner Sebestyéntől. Az erdei gesztmagvak érése, gyűjtése, épelése, és megvizsgálatása (folyt). Erdődi Adolftól. A Debreczeni gazdasági és erdőszeti tanintézet ügyének örvendő előhaladásáról. — Egy pár bizalmas szó t. szaktársainkhoz. — Az Erdőszeti Lapok szerkesztője Vagner Károly. Főmunkatárs Divald Adolf. Megjelen havankint egyszer. Előfizetési ár egész évre postán 5 ft. o. é.

— Dózsa Dániel „Északi fény“ című 3 kötetes regényt ad ki, mely mű Erdélynek 1848 előtti társadalmi életét festi. Előfizetési ára 2 ft. 50 kr.

Én biz visszatérek még egyszer, gondolá — hisz egy létig nem jöhetek a völgybe, — néhány perccel melyen át köröben mulatok, majd kipótolom gyorsabb haladás által.

Épen vissza akart fordulni, midőn észrevette hogy Andor az öreg vadász, ki nem messzire lakott, neje s menyé kíséretében ért Eszterék lakához.

A manó hozza épen most őket, mondá magában, most már nem térek vissza, mert hisz annyi vendég ittlétekor nem is lehetne csókot eserélnem szivem bálványával. Lemondok hát a boldogságról jövő vasárnapig, de akkor majd kipótolom a csókokat is melyektől most megfosztott a vadász család.

Erre ő is még egy csókot vetett kedveséhez, elöl hagyva menni a vendégeket — hasonlót tön, intett kendőjével és besurrant a lakba, mire Pali megsarkantyuzta lovát, s csakhamar eltűnt az erdőben.

Bár mennyire is tisztelte s szerette Eszter Andor vadászt nejét és menyét, még sem volt kedves előtte ezen látogatásuk, mert szeretett volna háborítlanul gondolkodni két napig tartott együtt létük után eltávozott kedveséről, emlékében átélmi mindazon boldogságot, melyet a két nap nyújtott.

Vendégeik miatt nem tehetvén ezt, csak midőn azok eltávoztak, adhatta magát át azon leirhatlanul édes merengésnek mely oly menyeyi érzéssel szokta elárasztani a szerető hölgy keblét, a közellevő viszonylást reményleni hagyó elválás után.

(folyt. következik.)

Vegyes hírek s újdonságok.

— Ritka vendég. — Főtisztelendő Mádai Károly Ágostai hitvallású Superintendens ur, kerülete Egyházi történelmi, vallásos buzgalmi, és anyagi állásairól biztos tudomást szerzendő — folyó hó elején egyházi kerületben körutra indult; mely körutja alkalmával folyó hó 9-én — egyházi felügyelő Boronkay László, s Bartholomeidesz János és Pál Endre főesperes urak kíséretében — a Pazdicsi anya-egyházhoz tartozó — Ungvártól s vidékén szét szórta lakó — híveit is meglátogatván, azok által kitűnő s a főpásztort méltán megillető tisztelettel s vendégszeretettel fogadtattott. — Megérkezése előtt nem csak hívei, de általában a megye minden rendi s vallású lakói közül számosan — mint egy 16 kocsi-val mentek ki elébe — Ungvártól egy rövid órányira fekvő Karcava helységig, hol a megérkezett főpásztor — hívei egyike M. J. által áhitatos beszéddel s a más vallásúak közül is többektől kitörő örömmel üdvözöltetett. A városba jövet — helybeli kamarai erdőmester Scultéti Ignác urhoz kísérek mindegyre fagadtattott — hívei s a jelen voltak érzelmeit velős beszédben szépen tolmácsoló helybeli ref. lelkész Makkay Dániel által. — Másnap a Korona vendéglő nagy terében számos terített fényes ebéd rendeztetett tiszteletére, melynél igen szép felköszöntéseket lehetett hallani, az ünepezt férfit, kíséretére s több lelkes hazánkfára. Délután búcsút vévén hívei s tisztelőitől s azoktól ismét a szomszéd

Daróc helységig kísérve — Csertész felé távozott hol az éjt Kandó Kálmán volt országgyűlési képviselőnél töltötte. — Kísérje az ég áldása a buzgó főpapot, s a derék hazafit!

* Megyénk birtokosai közül — a folyó hó 18. Parnón tartandó szántás versenyre — számosan készülnek, — s viszont azt is halljuk: hogy a június 15. N. kaposi szántásverseny s lófuttatás is igen látogatott leendő.

* Megyénk újonnan kinevezett alispánjai: Első: Lyachovics János volt másod alispán; s másod: Lasztkay János volt járási főszolgabíró.

* Nálunk is kezdenek a vetésen eddig még nem ismert bogarak mutatkozni, némely száron 5—6 rágódik.

* Folyó hó 17-dik napján este felé 7—8 óra között nálunk is látható napfogyatkozás lesz.

* Mi még nem panaszkodhatunk a cserbogarak pusztításai ellen, míg Gálszécstől azt írják nekünk: hogy azon a vidéken a cserbogarak minden gyümölcsfát megfosztottak nem csak a gyümölcsetől de még a levelektől is.

* A „káporna kertben“ — Sternberger Mór f. hó 17-én ismét mulatságot rendez, az első zeneközpontjával együtt.

* Pesten a cserenyét szőlőbe árulják az utcákon, 8 szem 10 krajczár; — már mi csak bevárjuk a rendes időt, mikor t. i. egy itével adnak két garasért, addig nem eszünk.

* Az Abaujtorna megyei gazdasági egyesület f. é. május hó 28-án a szántói vendéglő terében közgyűlést tartand.

* A szepességi gazdasági egyesület június 28. és 29-én Kézmárkon kiállítást rendez.

* Kassáról írja r. levelezőnk: „Hauser

Miska hegedű művész hazánkban e hó 8-án tartá első s 12. utolsó hangversenyét; a vendég művész játékát sokan a Reményiéhez hasonlítják s többen azt mondják hogy a kettő között alig van különbség; — játékát zajosan megtapsolták; — s többszörösen elötpapsolták, Folyó hó 10-én a Rimaszombati zenészek tartottak ott szinte hangversenyt, s 11. az indóházánál a vonatot mintegy 300 halgató előtt zenével fogadták.

* S. a. Ujhelyi levelezőnk írja: hogy ott egy férfi szabó mester, ki kész ruhákkal kereskedett — több ezer forintig a Pesti kereskedők rovására megbukván folyó hó 10-én adossági fogságba záratott

* Fraenkel B. helybeli könyvtárnál követhető legközelebb megjelent irodalmi művek kaphatók:

Jósika Miklós, A magyar kényurak, regény 4 kötet ára 4 ft.

Jókay Mór Szélesend alatt, elbeszélések 2 kötet 2 ft:

„ Felfordult világ 1 ft 50 k.

Nemzeti színház, kiadja Toldy Ferenc.

I. Szigligeti, Bély Pál szom. ját.

II. Szerdahelyi, A jó barátok színj.

III. Szigligeti Fenn az ernyő ninesen kas vigjáték 3 felvonásban.

(Folytatjuk.)

Szerkesztői posta.

— Eperjes. K. V-nak. Az ígért levelet még a mai (Péntek) postával is vártuk. Hol késik?

— Szeben. G. T. nak. Elkészt.

— A hozzánk beküldött kéziratokról jövő alkalommal.

V Á S Á R.

Ungvár.

Folyó hó 11-én tartott országos vásárunk népszerűre nézve valóságos sokadalom volt.

Minden volt elég csak vevő nem.

A szarvasmarha rendkívül olesó volt, egypár jó ökör 140—200 ft.

Egy fejős tehén 20—60 ft.

A lovak ára meglehetősen nagy, — de jó ló igen kevés volt.

Egy mázsa széna: 2—2 ft 30.

„ „ szalma 60—80 kr.

Buza 5—5 80 kr.

Gabona 3—3 ft 40 kr.

Zab 1 ft 80 — 2 ft

Tengeri 3—3 ft 40 kr.

Árpa nem volt

Bab 3 ft 80 — 4 ft.

Lencse 4 ft.

Burgonya 2—2 ft 80 kr.

Fris szalona fontja 48 kr.

Füstölt szalona 50 kr.

Sertés hus 18—24 kr.

Marhahus 15 kr.

Borjúhus 14—17 kr.

Egy pár csirke 20—50 kr.

Kassa maj 13.

Mai hetivásárunkon a piaci árak következők:

Buza köblönként 7 — 7 7 60 kr.

Gabona 4 ft

Zab 2 ft 20 kr.

Tengeri 3 ft 20.

Árpa 2 50 kr.

Burgonya 2 ft.

Bab 4 ft.

Kása 7 — 7 ft. 60.

Lencse 4 ft.

Borsó 4 ft.

Vaj itcénként 56 kr.

Egy pár csirke 50—60 kr.

Fris szalona fontja 40 kr.

Füstölt szalona 50 kr.

r. l.

S. a. Ujhely.

Maj. 12-én tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása:

Buza alsó auszt. mérőnkint: 3—3 ft 20 kr

Rozs 1 ft 90—2 ft

Árpa 1 ft 30—40 kr.

Zab 1 ft 10—20 kr.

Tengeri 1 ft 90 kr. 2 ft

Lisztek alsó auszt. mázsánként, legfinomabb 11 ft.

Zsemlye liszt 9 ft

Fehér kenyér 7 ft 20.

Fekete kenyér 6 ft 60 kr.

Füz elékek, als. auszt. mérték.

Borsó 6 kr.

Lencse 4 kr.

Bab 4 kr.

Köles kása 6 kr.

Sz é n a, alsó auszt. mázsánként, szállítással együtt 1 ft 30 kr.

Egy csomó szalma, kötött, avagy ágyi, 12 font, 7—8 kr:

Egy öl búkkfa 6 suk magos 6 suk széles

hosszu hasábokkal 7 ft. 20 kr.

Tölgyfa 6 ft 10 kr.

Gyertya, als. auszt. font.

Öntött 44 kr.

Közönséges 40 kr.

Szappan 30 kr.

Marhahus 15 kr.

Lámpaolaj 50.

Só 10 kr

Egy itce új bor 20 kr.

„ „ ó bor 24 kr.

„ „ sör 16 kr.

Pest. máj. 9. 1863.

Tiszta buza 87—88 fontos 4—4 ft 50 kr. lanya üzlet. Vizen Pestre szállítottak a héten 15,400 mérőt, vasuton pedig 13,417 mérőt; eladó sok, vevő kevés — más gabona nemeket illetőleg is. Tiszta buzaliszt gőzmalmainkban:

0. sz 13 ft—13 ft 20 kr

1. sz. 12 ft—12 ft 20—40 kr

2. sz 11 ft—11 ft 30 kr

Szalona: mázsa számra 24—25 ft

Hamuzsir: „ „ 16—17 ft

r. l.

Bártfa,

A folyó hó 6-án tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása:

Buza pozs. mérőnként 3 ft 40 kr.

Rozs 2 ft.

Árpa 1 ft 60 kr

Zab 1 ft 20 kr

Tengeri 2 ft

Burgonya 60 kr

Paszuj 4 ft

Lencse 4 ft

Kása 6 ft

Borsó 3 ft

Tatárka 4 ft

r. l.